

Protocol

Tekst en foto Feikje Breimer

Toen onze koning nog geen koning was, maar wel net getrouwd met onze toekomstige koningin, kwamen zij samen op bezoek in de stad waar ik toen werkte. Voor zo'n bezoek bestaan protocollen, zoals wie ontvangt wanneer en op welke plek het koninklijk paar. Wie mag wel iets tegen hen zeggen en wie heeft de eer een kort welkomstwoord te mogen spreken. In het protocol van dit bezoek stond per minuut beschreven wat waar plaats zou vinden. De man die het koninklijke paar welkom mocht heten in de prachtige monumentale kerk hield zich volstrekt niet aan zijn toegemeten twee minuten. Hij kon zijn geluk niet op en hield zijn toespraak tien minuten vol. Volgens protocol bleef het paar vriendelijk glimlachen.

Mijn taak was het meelopen met de stoet door de stad van de kerk naar het gemeentehuis en de tekeningen, bloemen en andere blijken van koninklijke trouw aan te nemen en achter in de kofferbak te leggen van de auto die stapvoets met de stoet meereed. Een hofdame legde mij het achterbakprotocol uit. "Men pakt de voorwerpen met eerbied aan en die

legt men in de auto, men smijt geen kado's in de achterbak." Ik voerde mijn taak iets te haastig uit... In het gemeentehuis kreeg ik een grote blauwe ronde sticker op mijn borst geplakt en volgens het daarbij behorende protocol was het mij uitdrukkelijk verboden het woord te richten tot beide helften van het paar. Het paar wist op hun beurt door de kleur blauw

dat ik een onaansprekbare was. Dat werd zodoende een heerlijk half uur zonder enige vorm van zenuwen. De burgemeester daarentegen liep het zweet van het voorhoofd.

Bijensteekprotocol

De NBV heeft een bijensteekprotocol. O, konden bijen maar lezen, dan nam ik als eerste punt op dat ze alleen in uiterste nood uit zelfverdediging mogen steken. Op bezoek bij een bevriende imker vliegt een bij uit een kast twintig meter verderop recht mijn haar in. Akelig zoemend probeert het beestje zich los te wurmen, wanneer dat niet lukt steekt ze uiteindelijk. Van duizelig naar overal jeuk en vlekken van top tot teen binnen een half uur. De doktersassistente die ik aan de telefoon krijg, vindt dat geen probleem, maar als ik benauwd wordt moet ik nog maar een keer bellen. De volgende middag vraag ik, tamelijk opgezwollen, toch nog om een doktersbezoek. De vraag van de assistente 'Kunt u eerst een foto mailen van uw gezicht?' veeg ik van tafel. Ik kan mijn toetsenbord namelijk niet meer zien leg ik uit. Eenmaal bij de dokter besluit die ter plekke een nieuw bijensteekprotocol bij de assistente neer te leggen. Ik krijg prednison en een afspraak voor een allergieonderzoek. 'We onderzoeken zowel wespen als bijen', zegt de huisarts. 'Mensen zien vaak het verschil niet.' Mijn imkerhart slaat een slag over, maar ik hou mijn mond. De uitslag laat zich raden; allergisch voor bijen, niet voor wespen. Geheel volgens protocol. ●

Wespen zijn nu mijn grote vriend. De Franse veldwespen die in mijn kas wonen zijn heel zachtaardig